

ሁሉን ከሚችል አምላክ ዘንድ ዘመናት አልተሰወረምና እርሱን የሚያውቁ ለምን ወራቱን አያዩም?

2 ፤ የድንበሩን ምልክት የሚያፈርሱ አሉ፤ መንጋዎቹን በዝብዘው ያስማራሉ።

3 ፤ የድሀ አድጎቹን አህያ ይነዳሉ፤ የመበለቲቱን በሬ ስለ መያዣ ይወስዳሉ።

4 ፤ ድሆቹን ከመንገዱ ያወጣሉ፤ የምድርም ችግረኞች ሁሉ ይሸሽጋሉ።

5 ፤ እነሆ፡ በምድረ በዳ እንዳሉ እንደ ሜዳ አህዮች፡ መብልን ፈልገው ወደ ሥራቸው ይወጣሉ፤ ምድረ በዳውም ለልጆቻቸው መብልን ይሰጣቸዋል።

6 ፤ እነዚያ በእርሻ ውስጥ እህላቸውን ያጭዳሉ፤ የበደለኛውንም ወይን ይቃርማሉ።

7 ፤ ራቁታቸውን ያለ ልብስ ያድራሉ፡ በብርድ ጊዜ መጐናጸፊያ የላቸውም።

8 ፤ ከተራሮች በሚወርድ ዝናብ ይረጥባሉ፤ መጠጊያም አጥተው ቋጥኙን ያቅፋሉ።

9 ፤ ድሀ አደጉን ልጅ ከጡቱ የሚነጥሉ አሉ ከችግረኛውም መያዣ ይወስዳሉ።

10 ፤ ያለ ልብስ ራቁታቸውን ይሄዳሉ፤ ተርበውም ነዶቻችን ይሸከማሉ፤

11 ፤ በእነዚህ ሰዎች አጥር ውስጥ ዘይት ያደርጋሉ፤ ወይንም ይጠምቃሉ፡ ነገር ግን ይጠማሉ።

12 ፤ ከከተማውና ከገዛ ቤቶቻቸው ይባረራሉ፤ የልጆችም ነፍስ ለእርዳታ ትጮኻለች፤ እግዚአብሔር ግን ስንፍናቸውን አይመለከትም።

13 ፤ እነዚህ በብርሃን ላይ የሚያምፁ ናቸው፤ መንገዱን አያውቁም፡ በጎዳናውም አይጸኑም።

14 ፤ ነፍስ ገዳዩም ሳይነጋ ማለዶ ይነሣል፤ ችግረኞችንና ድሆችን ይገድላል፤ በሌሊትም እንደ ሌባ ነው።

15 ፤ የአመንዝራም ዓይን ድግዝማዝታን ይጠብቃል። የማንም ዓይን አያየኝም ይላል፡ ፊቱንም ይሸፍናል።

16 ፤ ቤቶቹን በጨለማ ይነድላሉ፤ በቀን ይሸሽጋሉ፤ ብርሃንም አያውቁም።

17 ፤ የጥዋት ብርሃን ለእነርሱ ሁሉ እንደ ሞት ጥላ ነው፤ የሞትን ጥላ ድንጋጤ ያውቃሉና።

18 ፤ እነርሱ በውኃ ፊት ላይ በርረው ያልፋሉ፤ እድል ፈንታቸውም በምድር ላይ የተረገመች ናት፤ ወደ ወይኑ ቦታ መንገድ አይዘፋም።

19 ፤ ድርቅና መቀት የአመዳዩን ውኃ ያጠፋሉ፤ እንዲሁ ሲኦል በደለኞችን ታጠፋለች።

20 ፤ ማኅፀን ትረሳዋለች፤ ትልም በደስታ ይጠባዋል፤ ዳግመኛም አይታሰብም፤ ከፋትም እንደ ዛፍ ይሰበራል።

21 ፤ የማትወልደውን መካኒቱን ይበድላታል፤ ለመበለቲቱም በጎነት አያደርግም።

22 ፤ ነገር ግን በኃይሉ ኃያላንን ይስባል፤ እርሱም በተነሣ ጊዜ ሰው በሕይወቱ አይታመንም።

23 ፤ እግዚአብሔር በደኅና አኑሮአቸዋል፡ በዚያም ይታመናሉ፤ ዓይኖቹ ግን በመንገዳቸው ላይ ናቸው።

24 ፤ ጥቂት ጊዜ ከፍ ከፍ ይላሉ፤ ይሄዳሉ፡ ይጠወልጋሉም፤ እንደ ሌሎች ሁሉ ይከማቻሉ፤ እንደ እሸትም ራስ ይቆረጣሉ።

25 ፤ እንዲህስ ባይሆን ሐሰተኛ የሚያደርገኝ፡ ነገሬንስ እንደ ምናምን የሚያደርገው ማን ነው?